

Прекалената любов на родителите

Казват, че в днешния свят децата се нуждаят и от корени, и от криле, за да бъдат подготвени и да успеят в живота. Съвсем естествено е вашите деца да не могат да развият корените, необходими за стабилност и крилете, необходими, за да полетят нависоко, в случай че ги обичате прекалено. А възможно ли е да се обича прекалено? Да! От обич родителите правят най-различни грешки - те контролират и гледят, дават и отнемат, наказват и прегръщат, и всичко това от обич!

Любовта не е проблемът - проблем е как постъпват родителите в името на любовта. Да бъдеш родител означава да имаш желание да посветиш време, средства и енергия на каузата ; означава да се научиш да вземаш правилни решения, да определяш граници на поведение и да напътстваш невидимо децата си към един щастлив, здравословен и пълноценен живот.

Родителите, които изпитват разумна любов са по-загрижени да насърчават децата си да развиват умения, които ще им помогнат да се справят с промените в живота.

Коя любов помага и коя вреди на децата ? Крайностите - както прекалената либералност , така и прекомерния контрол са еднакво вредни при възпитанието .

Ето и една сравнителна таблица на :

РОДИТЕЛИ, КОИТО ОБИЧАТ ПРЕКАЛЕНО	РОДИТЕЛИ, КОИТО ОБИЧАТ ПО РАЗУМЕН НАЧИН
Гледат на децата като на собственост.	Гледат на децата като на подарък.
Опитват се да ги моделират според собствените си желания .	Възпитават децата си да бъдат това, което са.
Твърдят, че родителите не могат да бъдат приятели с децата си.	Внимателни и подкрепящи приятели.
Отстъпват или карат детето да отстъпва.	Те са добри , но строги.
Оказват контрол.	Насочват / спътници, вместо водачи /.
Стремят се да са свършени /децата и самите те /.	Учат, че грешките са възможност за израстване.
Опитват се да победят детето.	Опитват се да разберат и спечелят детето.
"опяват" или наказват за доброто на детето.	Включват детето във вземането на решения.
Включват детето във вземането на решения.	Отнасят се към детето като към ценна личност.
Предпазват прекалено.	Наглеждат и помагат в подходящ момент.
Избягват чувствата.	Допускат и показват чувствата си и съчувстват.
Решават вместо детето.	Учат на умения за справяне в живота.
Крещят и наказват, а после освобождават .	Позволяват на детето да експериментира, а после анализират последиците.
Обиждат се от държанието на детето.	Помагат на детето да се учи от поведението си.

Страхуват се.	Гласуват доверие.
Задоволяват всички капризи и желания на детето.	Умеят да отказват.
Поставят детето в центъра на вниманието си.	Имат собствен живот, в който детето е особено важно.

Факт е, че родителите, които обичат прекалено, имат един постоянен, неприятен спътник : безпокойството и са изложени на риск да попаднат в най-големия капан на прекалената обич - да забравят да се радват на децата си такива, каквито са.